Athanasio Kyrcherio, Doctissimo Viro Societatis Iesu, salutem dico.
Romam.

Joannes Baptista Iacchinaeus, Romanus, eiusdem sacri ac tu Praesbiter Ordinis, qui
Drepanum fortè appulitus hic substitit per aestiuos menses; sibi me tum humanitate
morum, tum ingenij praestantiâ arctè deuinxit. Amaui in homine eruditionis uber, im=
probam memoriae granditatem, et in dignoscendo, censendoque cuiusque scriptoris stylo acer=
rimum, paratumque iudicium. Id autem prae caeteris reddidit cariorem, quod mihi aliqua
de Obelisco Pamphilio, quem prae manibus habebam, retractanti; de te Authore magna, mira
testis oculatus enarrauerit: quodque Romam regressus in tuam sic me cooptarit amicitiam, ut
statim tuâpte manû me salute dignareris; moxque ignoto, atque immerito tuorum inaestima=
bili librorum munus exundanti benignitate superadderes. Quas illi gratias debeam, pera=
gam cum eo: tecum, quas tibi, per hanc epistolam, prohibente longinquitate praesentiam. At
per herculem, nisi uxoris faciles lacrymae laxandum uinculum quererentur, et filioli genua
amplexantes gradum praepedirent; Lucij tibi famam, ita te uidendum ardeo, instaurarem.
Quidni? An omni saeculo obtingit, an ubique locorum occurrit tam insolens uir omnium sci=
entiarum, omnium artium, omnium linguarum Πανξεγος, alterque Παντοδαπὸς Δημόκριτος?
Et tantus me beneuolentiae officio anteuertit! et mihi dona supra beneuolentiam aggessit! Quae
uerò dona? grandia: excelsa: procerum nempè ipsum Obeliscum, Artemque Magnam, maio=
rem, altiorem à calamo tuo. Magnitudinem Artis, tanquam ab ungue Leonem, illinc conijcere
liceat, quod pariter belluas, minutasque animantes Musicas facis, ab earum uocibus melica
quoque sensa percipiens, quasi cor draconis apud Philostrati Paracam comedisses. Hincque
tuae Pyramidis altitudinem Mundus suspiciat, quod Hieroglyphicam sapientiam, quam
Aegyptus penitissimâ obscuritate, tempus uerò annosâ obliuione sepelijt; audaci nimis (nam
quosque doctissimos antè destituit) sed faelici nixu in lucem effodiens, attollis usque ad intelli=
gentiam Dei. Macte ueteri doctrinâ sapiens, eiusque tenebris totum in Oedipo lumen effun=
de, et his quoque nummo, et phylacterio; quae in calce gratificandi tibi studio monogramma ad=
notaui. Nummi ex argento facies altera caput Alexandri repraesentat, nomine literis Grae=
cis circum expresso: sed altera, quâ serpens in spiram reductus Sarissam complectitur, Ni=
lum redolet. Videturque mihi hoc Hieroglyphico Magnus ille se totius terrarum Orbis iac=
tasse uictorem; Horus enim Apollo testatur nomen Regis orbiculato conclusum angui Uniuersi
principatum Aegyptijs subindicasse: at nomini patriam hastam substituit Macedo, ad os=

tendendum partum armis imperium. Aut, cum Aeternitatem serpentis etiam simulet Apelus, aeternum mansuram suae fortitudinis famam adumbrauit. Vel, unico tantum Symbolo ingeniosissimus Princeps utramque (opinor) interpretationem conserit. Tu melius. Phylacterio autem uerè opus est Oedipo. Primum etenim haereo de Literis, Coptae, an Graecae sint. Vbi figurae animalium, Graecas aliquot expressè legi. Praeposterae uerò frontis maiusculos characteres, Aegyptiacos arguo; nisi tempus edax in similes deformauerit. Illud pro Arca habeo Hieroglyphicam non purum, sed Magicam potius Constellationem. Ea Lapide enim Cinericio, magnitudine nucis, qualem Camillus Leonardus Libro secundo de Lapidibus Asinium describit, in Onagri Capite Coalescentem, asseritque mirificè prodesse gestanti; cuius commoda ansa uisitur in nostro superiùs adiecta. Imagines item Arietis, seu Capricorni, Leonis, et Sagittarij, quem ibi homo designat manu sagittam ferens, unam conflant, ut Astrologi loquuntur, triplicitatem; ipsoque praecipuè sol dominatur, è regione Phylacterij alto Sydere exhibitus. Haec signa Lapidi insculpta in morbos, ad ingenium, amabilitatem, atque honores opitulari eidem praedicant, omneque nocium propulsare; quod fortasse inferior ringens draco demonstrat. Nec ambigo Aegyptios Astrologiae primores has magicas formas iuisse saepè usurpatum; quod Marsilius Ficinus Capite decimo quinto, et duodeuigesimo Vitae coelitus Comparandae non semel innuit; tuque ipse in parergo Capitis octaui secundo libro de obeliscorum fabricâ seriò doces, illos quandoque characteribus arcanis, et uitalibus admiscuisse inanimes, et uulgares. Sed quid me torqueo, et in alienâ messe laboro? Tua est: tu actutum uidebis; citoque quod tibi uisum, suspenso rescribes. Hic demum ueniam à te prolixitatis peto, ut praesumpti libertatis, quâ in tuas subinde laudes erumpens sanè perculi modestiam tuam. Ne me profectò in eo hominum credas genere, qui palpum obtrudant amicis. Hoc genio afficior: malemerentibus mala, bona uerba bonis, uera omnibus dico; uera etiam tibi. Sponte iam patere: dum enim te, Datorem Optimum Maximum laudo, à quo non acceptum nihil habes; quod in tuis pluriès scriptis, nouam ob hoc meritus sanctitatis laudem, ipse profiteris. Apud cum in sacris mei saepè memineris, ut ego apud homines semper tui; et à me xenium hilaritatis ob tuam adeptam convalescentiam dudum expecta. Coralia tibi paro, quibus cum maximè indiges, amuleta liuoris; ut tot inuidendus animi gazis, praes-

scinè incolumis usquè ualeas.

Dedi Drepani Pridie Nonas Decembris M.D.C.L.II.

Qui tibi uicissim amorem, et iuge obsequium iuro

Iacobus Scaphilus.

Numus Argenteus.

Tua est; tu actutum uidebis; citoque quod tibi uisum, suspenso rescribes. Hic